

Mölnalds kommun vill inte skydda sina naturområden

Kommunstyrelsen i Mölnald har infört ett nytt begrepp i naturvårdsarbetet, och som har alla förutsättningar att bli klassiskt. Man har nämligen "gjort en Mölnald", d.v.s. medelst diverse krumbukter försökt krångla sig ur tidigare gjorda utfästelser.

Den 21 maj 2003 antog kommunfullmäktige Mölnalds lokala miljömål för de närmaste tio åren. I dessa anges vilka naturområden i kommunen som skall ges varaktigt skydd. Mölnald var en av de första kommunerna i landet med att definiera sina miljömål, något som man inte är sen att skryta med på sin hemsida.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län presenterade så den 16 juni 2003 enligt regeringsuppdrag TNN, d.v.s. "Förslag till program för skydd av TätortsNära Naturområden i Göteborgsregionen". Programmet överensstämmer i stora drag med Mölnalds miljömål och möjliggör också delfinansiering av skydd och skötsel av nya reservat genom att regeringen under de kommande tre åren avsätter särskilda medel. I sammanhanget finns skäl att påpeka att syftet med TNN är att naturvården numera skall ges samma prioritet som väg-, industri- och bostadsetableringar vid all samhällsplanering. Då naturvården har svårt att hävda sig mot exploaterings- och andra särintressen är naturreservat det mest effektiva instrumentet för att åstadkomma långsiktigt skydd (Regeringens skrivelse 2001/02:173 "En samlad naturvårdspolitik").

Hur angeläget är det med närheten till en levande natur enligt den allmänna uppfattningen? Tja, i Mölnalds kommun används naturen som reklampelare för att locka boende och företag. Går man in på kommunens hemsida är det första man ser bl.a. följande tre citat:

*"Mölnald strax söder om Göteborg är en **naturskön** kommun..."*

*"Här samsas moderna bostadsområden med **vidsträckta naturområden***

och idyllisk landsbygd..."

*"Här finns många trivsamma och **naturnära** bostadsområden..."*

Naturskydd bör sålunda knappast utgöra någon politisk stridsfråga? Jo, tyvärr, genom att här föreligger en dragkamp mellan allmänintresset som vill bevara kakan och enskilda särintressen som vill äta upp den. Trots detta borde det föreligga en solid majoritet bakom ett stärkt naturskydd. TNN initierades nämligen av den socialdemokratiska regeringen vilken som bekant stöds av vänsterpartiet och miljöpartiet. Granskar man så folkpartiets partiprogram finner man under rubriken "miljö" följande framsynta uttalanden:

*"Naturvård handlar om att skydda och bevara naturvärden och mångfalden i naturen åt framtida generationer. Biologisk mångfald inklusive variation inom arter främjar dessutom ekosystemens flexibilitet och uthållighet. Den skall bevaras genom ett mer uthålligt brukande och genom att fler områden ges skydd som **naturreservat** eller i annan form."*

*"Flera **reservat** behöver bildas i produktiva skogar i Syd- och Mellansverige där endast en liten andel av denna skog är skyddad"*

"Miljöintresset ska ha en framskjuten position vid avvägningen mot exploateringsintresset"

Vad sägs om det? Naturskyddsföreningen skulle knappast kunna uttrycka det bättre...

Den 1 oktober 2003 inträffar så det märkliga att kommunstyrelsen ändå säger nej till TNN.

Man finner ej behov av ytterligare reservat i kommunen !!?? Inrättande av nya reservat innebär att fler beslutsinstanser (d.v.s. Länsstyrelsen) involveras, något som uppfattas negativt (!!??) och det finns ingen garanti för **full** kostnadstäckning från statens sida!!??

Var i all världen finns logiken i detta resonemang? De utpekade områdena ska ju enligt kommunens egna miljömål i alla händelser långsiktigt skyddas – med eller utan statsbidrag. Det är väl bara att tacka och ta emot om man kan få draghjälp i arbetet?

Så varför röstar socialdemokrater och vänsterpartister mot regeringens miljöpolitik? Och varför röstar inte folkpartiet i enlighet med sitt partiprogram? De gick ju till val på en miljöpolitik de nog så riktigt räknar med omfattas av en bred majoritet av väljarna.

Svaret är att när miljöpolitik ska omsättas i praktiken bringas den i konflikt med enskilda lokala särintressen. Och det är inget konstigt eller unikt med det – det gäller alla samhällsfrågor. Särintressen drivs per definition av ekonomiska incitament och kan därför förväntas lobba intensivt för att påverka politiken i en för dem gynnsam riktning. Men vad som i motsats härtill är minst sagt besynnerligt och inte så lite upprörande är att politikerna inför beslutet rörande TNN avböjde information i ärendet från såväl kommunens egna tjänstemän som länsstyrelsens. Varför i hela friden ville man inte ha saklig information som motvikt mot den propaganda och desinformation som så beredvilligt levererats från olika särintressen (som att en betydande del av naturreservaten inte sköts etc. etc)? Sakkunskap är ju det effektivaste motmedlet mot propaganda.

Vi förstår alltför väl att det är i reservatsfrågan skon klämmer. För trots att begreppet naturreservat uppfattas positivt av allmänheten så tycks det utgöra ett rött skynke för inte endast de särintressen som fruktar inskränkningar i sitt nyttjande av naturresurser utan även för många politiker. Reservaten betraktas ofta som ett utvecklingshinder då de inte med ett enkelt penndrag kan rivas upp av en tillfällig politisk majoritet. Vi tvingas sålunda konstatera att flertalet av våra folkvalda i början på 2000-talet alltjämt förefaller svårt anfäktade av grumliga och otidsenliga föreställningar beträffande samhällsutveckling i allmänhet och tillväxtens innehåll och mening i synnerhet.

Avslutningsvis vill vi framhålla att Mölndals kommun åtnjuter förmånen av att ha mycket kompetenta tjänstemän på både park- och miljöförvaltningen. Naturskyddsföreningen har mycket gott samarbete med dem, inte minst i samband med såväl framtagning som implementering av Mölndals miljömål. Så mycket tyngre är då våra hjärtan när vi av den politiska ledningen nu åter tvingas ner i skyttegravarna – en position vi uppriktigt trodde vi hade lämnat bakom oss under förra seklets sista decennium.

Mölndals Naturskyddsförening

Styrelsen